



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.078/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (21. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék – 24. sorszám alatt kijavított – 103.K.700.720/2021/20. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 55.075 (ötvenötezer-hetvenöt) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként járőr beosztásban teljesített szolgálatot a szolgálati hely állományában. A 2018. február 1. és 2020. december 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) havonta változó alkalommal járőrpárban kijelölt rendőrként, ún. járőrparancsnokként járt el. Ennek keretében felelősséget viselt a technikai eszközök működéséért, a járőrkörzetben, járőr útirányon meghatározott feladatok teljesítéséért, a járőrtárs tevékenységének összehangolásáért, vezetéséért, a rendőri intézkedések fogantatásáért, jogszerűségéért és szakszerűségéért, járőrtársa intézkedéséért, őt utasíthatta, irányíthatta, intézkedéseket kezdeményezett és folytatott le, jelentéstételi kötelezettség terhelte. Az ezen feladatokra hivatkozással, megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panasza elutasításra került.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes – az első tárgyaláson pontosított – keresetében a perbeli időszak tekintetében 734.350 forint megbízási díj és annak 2019. július 16. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Állítása szerint a kimutatásban szereplő, járőrparancsnoki kijelöléssel érintett szolgálatai során a járőr beosztása helyett ténylegesen járőrvezető beosztásban foglalkoztatták, amelyért külön juttatásban annak ellenére nem részesült, hogy a kinevezése szerinti járőr beosztáshoz képest magasabb kvalifikáltságot, szakértelmet igénylő többletfeladatokat végzett, melyek utasításadási jogkörrel és kötelezettséggel jártak, valamint többletfelelősséget eredményeztek. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. melléklete alapján a járőrvezető a járőrnél magasabb besorolási kategóriájú; a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) egyértelműen elkülöníti a járőri és a járőrvezetői feladatokat. Kereseti követelésének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdésének c) pontját jelölte meg, továbbá hivatkozott a Kúria ítélezési gyakorlatára. A megbízási díj mértékét havi 1-3 járőrvezetői szolgálat esetén az illetményalap 50%-ában, havi 4 vagy azt meghaladó járőrvezetői szolgálat esetén az illetményalap 75%-ában kérte meghatározni.

[3] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, a követelés jogalapját és összecszerűségét is vitatva. Azzal érvelt, hogy a felperes nem látott el a kinevezése szerinti járőr beosztáshoz nem tartozó feladatokat. A kereset összemosza a személyügyi jogszabályok és a szervezési állománytáblázat szerinti járőrvezető beosztást, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2011. BM rendelet) 87. §-ában és a Járőr Szabályzat 7. pontjában foglaltak szerinti, ideiglenes jelleggel létesített szolgálati előjárói viszonyt jelölő parancsnoki minőséget. A 2017. március 24. napjáig hatályos, a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr- és Őrszolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 22/1997. (XI. 18.) ORFK utasítás (a továbbiakban: korábbi Járőr Szabályzat) megtévesztően, azonos módon használta a járőrvezető kifejezést a beosztás és az előjárói minőség megnevezésére. A jelenleg hatályos Járőr Szabályzat már elnevezésében is

különbséget tesz a beosztás és az ideiglenes jelleggel létesített előjárói viszony között. Utalt a Kúria Kf.VII.39.283/2021/4. számú határozatára.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság – az első oldalon feltüntetett ügyszám tekintetében kijavított – ítéletével az alperest 734.350 forint megbízási díj és annak 2019. július 16. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 80.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[5] Az elsőfokú ítélet tényállásában rögzítettek szerint azon szolgálatoknál, amikor a felperes parancsnoknak lett kijelölve, a Robotzsaru rendszer – a járőr beosztása mellett – azt is tartalmazta, hogy a felperes a járőrvezető. A felperes, valamint tanúl járőrvezető munkaköri leírásában foglaltak összevetésének eredményeként az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 2020. február 18. napján kelt járőrvezetői munkaköri leírásban a felelősség címszó alatt több előírás szerepel, mint a felperes 2020. június 15. napján kelt járőri munkaköri leírásában. Előbbiben egyebek mellett megtalálható az is, hogy köteles a korábbi Járőr Szabályzat 25-27. pontjaiban foglaltakat maradéktalanul megtartani, illetve a szakmai feladatok között a felpereséhez képest plusz feladatként jelentkezik a k) pont, miszerint a járőrvezető indokolt esetben szabálysértési feljelentést tehet, illetve – megfelelő feltételek fennállása esetén – helyszíni bírságot szabhat ki. A felperes 2014. augusztus 4. napján kelt munkaköri leírása és tanúl járőrvezető 2016. július 18. napján kelt munkaköri leírása szinte ugyanolyan tartalmú, mind a kettőben benne van a fenti k) pont is.

[6] Az elsőfokú ítéletben rögzítettek szerint a törvényszék az eljárása során egyrészt azt vizsgálta, hogy a megbízási díj jogalapjaként megjelölt Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt többletfeladat ellátás megvalósult-e azzal, hogy a felperes meghatározott szolgálati napokon járőrszolgálat során parancsnokként kijelölt rendőrként végezte a feladatát; másrészt azt is, hogy a 30/2011. BM rendeletben szabályozott szolgálati előjáró, illetve a Járőr Szabályzat szerinti járőrszolgálat során parancsnokként kijelölt rendőr feladatai azonosíthatóak-e a munkaköri jegyzéken szereplő járőrvezetői beosztás feladataival.

[7] A lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat – a tanúvallomásokat és okiratokat –, valamint a felperes nyilatkozatát értékelve az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a járőrparancsnoknak kijelölt személyt a járőrszolgálat során többletfelelősség terheli, a járőrtárs irányába utasításadási, döntési jogosultsága van, az intézkedésekért felel, jelentéseket ír, a járőrvezetővel azonos feladatokat lát el. A Járőr Szabályzat szerint a kijelölt járőrparancsnok a szolgálat teljesítése során a járőrtárs szolgálati előjárója, így a szolgálati előjáró által ellátandó feladatok is a munkája részét képezik, melyek nyilvánvalóan többletfeladatot jelentenek a járőri beosztáshoz tartozó feladatokhoz képest. Megítélése szerint a járőr beosztás és a járőrparancsnok feladatai közti különbség a felelősség, a jogosultság és az elvégzendő feladatok, intézkedés tekintetében fennáll. A járőr beosztású felperes az általa megjelölt szolgálati napokon kijelölt parancsnokként ugyanazokat a feladatokat látta el, ugyanolyan felelősség terhelte, mint egy járőrvezető beosztású rendőrt.

A perrel érintett időszakban a járőr beosztásába nem tartozó többlettevékenység elvégzésével a felperes – a kereseti követeléssel egyező összegű – megbízási díjra vált jogosulttá.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett elsődlegesen a kereset elutasítását; másodlagosan a megbízási díj és az elsőfokú perköltség mértékének mérséklését kérte. Jogszabálysértésként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2011. BM rendelet 87. § (1) bekezdését és 88. §-át, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdését, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (6) bekezdését, téves értelmezésként a Járőr Szabályzat 4., 7., 10., 14., 20-24. pontjait jelölte meg.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott; a tényállás [2]-[3] bekezdései alatt olyan megállapításokat tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá, hogy a Robotzsaru rendszerben a felperes a kijelölt parancsnokságával érintett szolgálatok alkalmával járőrvezetőként került megnevezésre, illetve a csatolt munkaköri leírások – az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben – azt igazolták, hogy a járőrvezető és a járőr beosztásban ellátott feladatok nem különböznek egymástól. A 30/2015. BM rendelet szerint a szolgálati beosztások besorolása munkakör-értékelés alapján történik. A járőrvezető beosztásnak a járőri beosztástól magasabb besorolásánál és az ilyen beosztásba történő kinevezésnél nem kizárólagos szempont az ellátott feladatok köre; a járőri beosztásban eltöltött idő hossza, a rendészeti szakirányú végzettség megszerzése is jelentőséggel bír. Az elsőfokú bíróság a konkrét munkaköri feladatok megjelölése nélkül állapította meg, hogy a parancsnokként kijelölt felperes járőrvezetői beosztásba tartozó feladatokat látott el. Vitatta a tanúvallomásokból levont, az elsőfokú ítélet [26] és [28]-[30] bekezdéseiben szereplő következtetéseket. Rámutatott, hogy a kijelölt járőrparancsnoknak az adott szolgálatra létesített szolgálati előjárói státusza alapján valóban utasításadási joga van járőrtársa felé, mely döntési jogosultság azonban csak kisebb jelentőségű kérdésekre korlátozódik. Sem a felperes nyilatkozata, sem a tanúvallomások nem támasztották alá, hogy kizárólag a kijelölt járőrparancsnok írja a szolgálatok végén a jelentéseket. A meghallgatott tanúk általános tartalmú nyilatkozatokat tettek arra nézve, hogy a járőrparancsnok a járőrhöz képest többletfeladatokat lát el, azonban azokat nem nevesítették, azt a saját maguk által is megcáfolt kizárólagos jelentésírás, intézkedésért való többletfelelősség, illetve az utasításadási jog kivételével nem jelölték meg. A törvényszék a hivatásos szolgálati jogviszonyhoz kötődő szolgálati előjárói minőséget és az azzal összefüggésben gyakorolt jogokat és kötelezettségeket tévesen és jogszabálysértő módon tekintette a megbízási díjat megalapozó önálló feladatkörnek. Utalt a BH.2018. 24. szám alatt közzétett kúriai határozatra.

[10] A megbízási díj és a perköltség elsőfokú bíróság által megállapított eltúlzott mértékét is kifogásolta.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Állította, hogy a járőr és a járőrvezető beosztás egyértelműen elhatárolható egymástól. Annak ellenére, hogy a Járőr Szabályzat tudatosan kerüli a járőrvezető kifejezés használatát, a kijelölt parancsnokra meghatározott többletfeladatokat és többletfelelősséget telepít. A kijelölt parancsnok szolgálati előjáróként látja el a feladatait, amely igazolja a magasabb beosztású feladatellátást, figyelemmel a Hszt. 2. § 26. pontjában rögzítettekre. Az eljárás során bizonyításra került továbbá, hogy a keresettel érintett szolgálati napokon ugyanazt a munkát végezte, amit a kinevezésük szerinti járőrvezetők. A járőr és a járőrvezető beosztást objektív módon kell elhatárolni, mivel az eltérő besorolásból következően azokhoz eltérő feladatoknak kell társulniuk. Az esetleges szolgálati előjárósága nem releváns a perben, különösen, hogy egy adott szolgálatban a járőrtársnak több szolgálati előjárója is van, akik saját beosztással és feladatkörrel rendelkeznek. A perbeli szolgálatok ellátása során nem elsősorban szolgálati előjáró volt, hanem a járőr beosztáshoz képest olyan többletfeladatokkal és felelősséggel rendelkezett, amely megegyezett a járőrvezetőjével. Álláspontjának alátámasztására több kúriai ítéletre hivatkozott.

[12] Alaptalannak tartotta a megbízási díj és a megítélt elsőfokú perköltség összegével kapcsolatos alperesi kifogásokat.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást részben iratellenesen rögzítette, a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, és az ebből levont téves következtetései eredményeként a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések nem megfelelő alkalmazásával kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére.

[15] Az ítéltábla előjáróban rámutat arra, hogy a fellebbezés elbírálása, valamint a perben felmerült és az elsőfokú bíróság által helyesen meghatározott jogkérdések vizsgálata szükségessé tette a perrel azonos tárgyú ügyekben a Kúria kialakított ítélkezési gyakorlatának összefoglalását.

[16] A BH.2018. 24. szám alatt közzétett eseti döntés szerint a hivatásos állomány járőr beosztású tagjának kijelölt vezetőként történő járőrözése az illetménykülönbözet vagy

megbízási díj iránti igényt akkor alapozhatja meg, ha a járőrpár vezetőnek kijelölt tagja ténylegesen ellátja a járőrvezetői beosztásba tartozó feladatokat. A Kúria Kf.III.39.420/2021/6. számú ítélete alapján, ha a járőr beosztású felperesek az alperes szolgálatszervezése alapján a beosztásukba nem tartozó járőrvezetői feladatot látnak el, az a saját beosztásukhoz képest többletfeladatnak minősül, melyre figyelemmel a megbízási díj iránti követelésük megalapozott. A Kf.VII.45.124/2022/4. számú ítéletében ugyanakkor – annak rögzítése mellett, hogy a járőr beosztású hivatásos állományú a munkaköre ellátása mellett többletfeladatként, többletfelelősséggel a munkáltató utasítása (parancsa) alapján elvégzett járőrvezetői/járőrparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatok alapján megbízási díjra jogosult – a Kúria azt is kimondta, hogy a Kf.VII.39.283/2021/4. számú döntésével érintett „...ügyben a tényállás meghatározó eleme volt, hogy a járőr és járőrvezető beosztás munkaköri leírásaiban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok nem mutattak eltérést, a felperes járőrparancsnokként is ugyanazt a feladatokat végezte mint járőrként és a Kúria nem tudott megállapítani a beosztások közötti különbségből fakadó többletfeladatot, ez a körülmény az ebben a perben rögzített tényállástól lényeges eltérés.” (Kf.VII.45.124/2022/4. számú ítélet [35] bekezdése). A fenti Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítéletben a Kúria akként foglalt állást, hogy a kijelölt vezetőként (járőrparancsnokként) történő járőrözés a felperes járőr beosztásához tartozó feladatként nem ad alapot megbízási díj fizetésére. Határozatának [29]-[31] bekezdéseiben foglaltak szerint a Járőr Szabályzatnak „...az elsőfokú ítéletben hivatkozott 20-24. pontjai nem a járőrvezető beosztás munkaköri feladatait, hanem a járőrparancsnok szolgálati előjárói jogviszonyából eredő intézkedési, utasításadási és felelősségi szabályait tartalmazza. E rendelkezések ezért nem támasztják alá a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti más beosztásba tartozó feladatok ellátását, amelynek értékelésekor az alperes védírához csatolt munkaköri leírásokban foglaltakat kellett értékelni.” „Az alperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy – jöllehet a járőr és járőrvezető beosztás (munkakör) eltérő besorolása – a munkaköri leírásokban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok nem mutatnak eltérést, a magasabb beosztáshoz többletfeladat ellátása nem társul...” „A fentiekből következően az elsőfokú bíróság jogszabálysértően következtetett arra, hogy a felperes esetében megvalósult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti más beosztásba tartozó feladatok ellátása, mert a perbeli szolgálatok alatt őt megillető többletjogosultságok és kötelezettségek az előjárói minőségből fakadó, a BM. rendelet 88. § (1) bekezdésében és az ORFK utasítás [a Járőr Szabályzat] 20-24- pontjaiban felsorolt feladatok voltak, ezért megbízási díj fizetését nem alapozhatták meg.” A Kfv.III.45.291/2022/6. számú végzésben rögzítésre került, hogy ha a hivatásos állomány járőr beosztású tagja saját munkakörén túl a járőrvezetői munkaköri leírásban meghatározott további tevékenységeket is ellát, az olyan többletfeladat, ami megbízási díj megfizetésére adhat alapot. E határozatának [24]-[25] bekezdéseiben a Kúria ismételtén rámutatott arra az elhatároló elvre, miszerint a Kf.VII.39.283/2021/4. számú határozatnak „lényeges eleme volt, hogy az eltérő besorolása járőr és járőrvezető beosztás (munkakör) tekintetében a munkaköri leírásokban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok semmilyen eltérést nem mutattak, a magasabb beosztáshoz többletfeladat ellátása nem társult. A jelen perben azonban lényeges tényállási elemként jelent meg a járőr és a járőrvezetői beosztásokhoz tartozó munkaköri leírások eltérő volta – amit a felperes a peres eljárás során mindvégig hangsúlyozott, és amit alátámasztottak az alperes által becsatolt munkaköri leírások is –, ezért a másodfokú bíróság tévesen tekintette irányadónak a Kúria Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítéletét.” „A perbeli esetben megállapítható a járőr és járőrvezető beosztás munkaköri leírásaiban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok eltérése, ezért ebben a körben az elsőfokú bíróság helyesen foglalt úgy állást, hogy azokban az esetekben, amikor a felperes a járőrvezető munkaköri leírásának 4. oldalán szereplő „Járőrvezetőként a fentieken túl” elnevezés alatt felsorolt

feladatokat végezte, olyan többlettevékenységet látott el, ami a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott megbízási díj megfizetését megalapozza.”

[17] Mindezek alapján a jelen per eldöntése elsőként a járőr és járőrvezető munkaköri leírások összehasonlítását, majd azon kérdés megválaszolását igényelte, hogy a felperes által kijelölt járőrparancsnokként ellátott konkrét feladatok a járőrvezetői beosztásba tartozó többletfeladatoknak tekinthetők-e. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a Kúria fent idézett ítélezési gyakorlata értelmében önmagában a kijelölt járőrparancsnok Járőr Szabályzat 20-24. pontjaiban meghatározott feladatainak elvégzése nem elégséges a megbízási díj jogalapjának megállapításához, ahhoz az is szükséges, hogy e hivatkozott többletfeladatok – a munkaköri leírásokkal alátámasztottan – a járőrvezetői beosztásba tartozzanak.

[18] Az alperes fellebbezésében alappal kifogásolta az elsőfokú ítéletben rögzített tényállás iratellenességét, a bizonyítékok értékelésének okszerűtlenségét, és – a munkaköri leírások összehasonlításának eredményeként – azon konkrét munkaköri feladatok megjelölésének elmaradását, amelyek a járőr beosztású felperes által járőrvezetői beosztásba tartozó feladatok ellátását igazolták. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok tanúsága szerint a felperes a Robotzsaru rendszerben nem járőrvezetőként került feltüntetésre, az eligazítási lapokon a „Vezető: felperes r. őrm” szöveg szerepel, ami az alperes 12. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldalának második bekezdésében foglalt, és tanú2 20. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldalának utolsó és 9. oldalának első bekezdéseiben található tanúvallomásával megerősített nyilatkozata szerint nem a járőrvezető beosztást jelöli. A felperes által a keresethez csatolt „Szolgáltatástervezet” elnevezésű mellékleteken az szerepel, hogy „felperes r. őrm (VE)”, ami járőrvezetői beosztást ugyancsak nem igazol.

[19] A felperes járőri és tanú1 járőrvezetői munkaköri leírásainak összehasonlítása alapján maga az elsőfokú bíróság is azt állapította meg, hogy azok korábbi időállapotukban teljesszórően megegyeztek. A járőrvezetői munkaköri leírás 2020. évben hatályos előírásai közül a törvényszék az [5] bekezdésben ismertetett elemeket emelte ki, amelyek azonban a kijelölt járőrparancsnoki feladatok kapcsán információt, a Járőr Szabályzat 20-24. pontjaihoz hozzárendelhető releváns feladat-meghatározást nem tartalmaznak. A „Felelősség” címszó alatti többlet elemek a korábban hatályos Járőr Szabályzatnak a járőr öltözetével, megjelenésével, magatartásával kapcsolatos általános szabályait részletezik, ezen kívül a Robotzsaru rendszerrel összefüggő ügylistázási és statisztikai feladatokat, valamint a csapaterős feladatok végrehajtására vonatkozó utalásokat rögzítenek. A „Szakmai feladatok” címszó alatti, k) pontban foglalt feladatok valóban többletet jelentenek a felperes járőri munkaköri leírásához képest, azonban az általa kijelölt járőrparancsnokként ellátott, a Járőr Szabályzat 20-24. pontjaiban szereplő feladatok közé nem sorolhatók, azok egyikével sem egyeznek meg.

[20] Megállapítható ezért, hogy sem a Robotzsaru rendszer adatai, sem a járőrvezetői munkaköri leírás járőri munkaköri leírással való összehasonlítása útján nem vonható le megalapozott következtetés arra nézve, hogy a felperes által kijelölt járőrparancsnokként

ellátott, a Járőr Szabályzat 20-24. pontjai szerinti feladatok a járőrvezetői beosztásba tartoznak.

[21] Az elsőfokú bíróság által megállapított járőrvezetői beosztásba tartozó többletfeladatok ellátása az alperes helytálló fellebbezési hivatkozása szerint a tanúvallomások okszerű értékeléséből sem következik. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokat nem a maguk teljességében értékelte, az azokban fellelhető ellentmondásokat nem oldotta fel; és amellett, hogy kiemelt hangsúlyt fektetett azok felperesi álláspontot erősítő, általános jellegű részeire, azok ezzel ellentétes tartalmú, alperesi álláspontot alátámasztó részeit figyelmen kívül hagyta.

[22] A 20. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomásokból megállapítható, hogy tanúl a járőrparancsnoki feladatokat ugyan a járőrvezetői beosztásba tartozóként azonosította (5. oldal utolsó bekezdés: „Ilyenkor a járőrparancsnoknak ugyanolyan feladatai vannak, mint a járőrvezető beosztású személynek.”), azonban a járőr, a járőrvezető és a kijelölt parancsnok feladatait egymással teljesen azonosnak tekintette (5. oldal negyedik és ötödik bekezdések: „A járőr és a járőrvezető feladataiban nincs különbség, de a felelősség a járőrvezetőé.” „Aznapra ugyanazt az utasítást kapja a kijelölt járőrparancsnok és a járőr is. A feladatoknál ugyanaz van leírva. A különbség a járőr és a kijelölt járőrparancsnok között csak annyi, hogy ahogy mondtam az intézkedés jogszerűsége, illetőleg, hogy a leírt feladatok végre legyenek hajtva, tehát a feladatok végrehajtása.”), amely ezen állításával ellentétes.

[23] tanú2 tanúvallomásában a járőrparancsnoki feladatokat elhatárolta a járőrvezetői beosztástól, és a járőrvezetői feladatokkal tekintette azonosnak. (8. oldal utolsó előtti és 9. oldal negyedik bekezdés: „A járőrvezető beosztás és a kijelölt járőrparancsnok két külön történet. A kijelölt parancsnok lesz a járőrvezető.” „Ugyanazt csinálja egy kijelölt járőrparancsnok, mint egy járőrvezető.”) A járőri és a járőrvezetői feladatokat szintén azonosnak tartotta, a kijelölt járőrparancsnoki feladatok ellátása során a beosztásnak nem tulajdonított jelentőséget. (8. oldal nyolcadik bekezdés: „Ugyanazt a feladatot kell végrehajtani, de megvan, hogy ki azért a felelős.” 9. oldal második és ötödik bekezdések: „A járőr és a járőrvezető beosztás között van különbség, de jóformán ugyanazt a feladatot hajtják végre.” „Az, hogy valaki járőr beosztású, járőrvezető beosztású vagy KMB-s volt, ha aznap ő lett a kijelölt járőrparancsnok, akkor a feladatok között nem volt különbség a beosztás miatt. Ha ők a kijelölt járőrparancsnokok, akkor ugyanazok a feladatok.”) Ebben a kontextusban – a feladatok, és nem a beosztás tekintetében – értékelendő tehát, hogy a 8. oldal hatodik bekezdésében a járőrvezetői feladatok körében a Járőr Szabályzat 20-25. pontjait jelölte meg.

[24] A tanúk fent idézett, részben ellentmondásos, a kijelölt járőrparancsnok – korábbi elnevezése szerinti – járőrvezetői feladataira utaló vallomásai sem önmagukban, sem az okirati bizonyítékokkal együttesen értékelve nem alkalmasak azon felperesi állítás alátámasztására, hogy kijelölt járőrparancsnokként járőrvezetői beosztásba tartozó többletfeladatokat látott el.

[25] A felperes tehát a perben – az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben – nem tudta bizonyítani, hogy kijelölt járőrparancsnokként, a járőrszolgálat vezetőjeként őt terhelő, a Járőr Szabályzat 20-24. pontjai szerinti többletfelelősség, a járőrtárs irányába fennálló irányítási és utasításadási jogkör, az elvégzendő feladatok, intézkedés a járőrvezetői beosztáshoz tartozó többletfeladat ellátást jelentett. Az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a hivatkozott járőrszolgálatok alatt járőrvezető beosztásba tartozó többletfeladatot látott el, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok a felperes által kijelölt járőrparancsnokként elvégzett, a Járőr Szabályzat 20-24. pontjaiban felsorolt konkrét többletfeladatoknak a járőrvezetői beosztásba (munkakörbe) tartozását nem támasztották alá. Önmagában a Járőr Szabályzat 20-24. pontjai nem a járőrvezető beosztás munkaköri feladatait, hanem a járőrparancsnok – korábbi elnevezéssel járőrvezető – szolgálati előjárói jogviszonyából eredő intézkedési, utasításadási és felelősségi szabályait tartalmazzák. Az alperes ezért a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy – jóllehet a járőr és járőrvezető beosztás (munkakör) eltérő besorolású – a munkaköri leírásokban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok a perbeli esetben nem mutattak releváns eltérést; a magasabb beosztáshoz a Járőr Szabályzatban kijelölt járőrparancsnoki feladatok között katalogizált többletfeladat ellátása nem társult.

[26] A fent kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy a felperes esetében megvalósult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti más beosztásba tartozó feladatok ellátása, mert a perbeli szolgálatok alatt őt megillető többletjogosultságok és kötelezettségek az előjárói minőségéből fakadó, a 30/2011. BM rendelet 88. § (1) bekezdésében és a Járőr Szabályzat 20-24. pontjaiban felsorolt feladatok voltak, amelyek megbízási díj fizetését nem alapozhatták meg. Önmagában az a körülmény, hogy a perrel érintett időszakban a felperest járőrparancsnoknak jelölték, nem jelenti azt, hogy egyúttal járőrvezetői beosztáshoz kapcsolódó feladatokat is ellátott, azok elvégzését az eljárás során nem bizonyította.

[27] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

[28] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a kereset jogalapját alaptalannak találta, a megbízási díj és az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összegszerűsége körében felhozott alperesi kifogások vizsgálatát mellőzte.

[29] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes együttes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) és (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontjára, 3. § (2) bekezdés a) pontjára és (5) bekezdésére figyelemmel az alperes által a pertárgyérték alapulvételével felszámított összeggel egyezően állapította meg.

[30] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű kereseti és fellebbezési illeték a felperes 12-I. sorszámú – tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt – elsőfokú végzésben megállapított munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[31] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. július 11.

dr. Rác Krisztina s.k.

dr. Antal Regina s.k.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró